

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 36 0 K 066283 26 Kž 7
Zenica, 03.04.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudije Tešnjak Nermina, kao predsjednika vijeća, te sudija Maličbegović Enesa i Baković Nedžad, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Đukić Amare, u krivičnom predmetu protiv optuženog Drenić Ilije, zbog produženog krivičnog djela primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. KZ FBiH, u sticaju sa krivičnim djelom zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, u vezi sa članom 31. i 55. KZ FBiH, povodom žalbe Kantonalnog tužilaštva Zenica, broj: T04 0 KTKŽ 0058454 26 od 23.01.2026. godine i žalbe branioca optuženog Bakšić Edina, advokata iz Ilijaša, izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Kaknju, broj: 36 0 K 066283 24 K 7 od 25.12.2025. godine, nakon održane javne sjednice dana 03.04.2026. godine donosi, sljedeću:

P R E S U D U

Uvažava se žalba Kantonalnog tužilaštva Zenica, preinačava se presuda Općinskog suda u Kaknju, broj: 36 0 K 066283 24 K 7 od 25.12.2025. godine u odluci o krivičnopravnoj sankciji tako što se optuženom Drenić Iliji za produženo krivično djelo primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 55. KZ FBiH utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 8 (osam) mjeseci a za krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 31. KZ FBiH utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, te se optuženi primjenom prednjih odredbi te člana 54. KZ FBiH osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 3 (tri) mjeseca.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Žalba branioca optuženog se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Kaknju, broj: 36 0 K 066283 24 K 7 od 25.12.2025. godine optuženi Drenić Ilija je oglašen krivim zbog produženog krivičnog djela primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. KZ FBiH, u sticaju sa krivičnim djelom zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, u vezi sa članom 31. i 55. KZ FBiH, te mu je za krivično djelo primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. KZ FBiH, utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, a za krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, te je

isti, primjenom člana 54. KZ FBiH, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i četiri mjeseca.

Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, optuženom se u kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 18.07.2023. do 17.08.2023. godine.

Na osnovu člana 71. stav 1. tačka c) u vezi sa članom 76. stav 1. i stav 2. KZ FBiH, optuženom je izrečena mjera sigurnosti zabrana vršenja poziva aktivnosti ili funkcije ovlaštenog službenog lica unutar policijskih organa u BiH u trajanju od pet godina, računajući od dana pravosnažnosti prvostepene presude.

Na osnovu člana 413. ZKP FBiH u vezi sa članom 114. i članom 115. stav 1. KZ FBiH od optuženog se vrši oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, a na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi je oslobođen od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv prvostepene presude Kantonalno tužilaštvo Zenica je izjavilo žalbu zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji.

Branilac optuženog, advokat Bakšić Edin je izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji.

U odgovoru na žalbu tužilaštva, branilac optuženog je predložio da se ista odbije kao neosnovana, s tim da se uvaži njegova žalba.

Ovaj sud je razmotrio žalbu Kantonalnog tužilaštva Zenica, kao i žalbu branioca optuženog, izjavljene protiv prvostepene presude, te je nakon održane javne sjednice i izvršenog uvida u cjelokupan krivični spis, odlučeno kao u izreci, a iz sljedećih razloga:

Kantonalno tužilaštvo Zenica je izjavilo žalbu zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji, a s obzirom da je isto nezadovoljno izrečenom krivičnom sankcijom. Prema tužilaštvu neadekvatna je jedinstvena kazna zatvora, a s obzirom na način, težinu i posljedicu počinjenih krivičnih djela, kao i vrstu krivičnih djela.

Žalbeni prigovori tužilaštva su osnovani.

Tužilaštvo je osnovano ukazalo da prvostepeni sud nije pravilno utvrdio pojedinačne kazne zatvora a slijedom toga da je došlo i do izricanja neodgovarajuće jedinstvene kazne zatvora a s obzirom na način težinu i posljedicu počinjenih krivičnih djela kao i samo svojstvo optuženog Drenić Ilije. Optuženi je predmetna krivična djela počinio u svojstvu službene osobe odnosno kao policijski službenik PS Kakanj i oba krivična djela su povezana sa obavljanjem službe.

Dakle, uzimajući prednje u obzir, ovaj sud je izvršio intervenciju u pogledu krivične sankcije te je optuženom za produženo krivično djelo primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 55. KZ FBiH primjenom ove odredbe te člana 49. KZ FBiH utvrdio pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i osam mjeseci, a za krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 31. KZ FBiH primjenom ove odredbe te člana 49. KZ FBiH utvrdio pojedinačnu kaznu zatvora u

trajanju od osam mjeseci, te optuženom izrekao a na osnovu člana 54. KZ FBiH jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 3 (tri) mjeseca.

Ovaj sud smatra da su pojedinačne kazne zatvora iz ove presude kao i jedinstvena kazna zatvora u trajanju od dvije godine i tri mjeseca adekvatne krivične sankcije a s obzirom na sve utvrđene okolnosti u ovom predmetu, te da se istima postiže kako opšta tako i specijalna prevencija a shodno članu 7. KZ FBiH.

Branilac u žalbi navodi da je prvostepeni sud načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH jer Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji MUP ZDK broj: 08-01-02-1.4.7/19 od 01.02.2019. godine nije proveden kao dokaz na glavnom pretresu. Izvršenje krivičnog djela pod tačkom 1.a) se ne može bazirati na iskazima svjedoka F. T. i F.K. jer su isti, prema odbrani, nezakoniti, a što vrijedi i za iskaz svjedoka A. M.kada je u pitanju tačka 1.b).

Prema žalitelju uopšte nije dokazana tačka 2.a), jer ako se pogleda iskaz svjedoka K. Dž. vidjet će se potpuno drugačije stanje u odnosu na činjenice koje su navedene u izreci pobijane presude.

Dalje, ni tačka 2.b) ne može se dokazati iskazom M. Š., kao ni na osnovu iskaza Č.A. i A. A., zbog čega nije bilo osnova za utvrđivanje odgovornosti optuženog prema prednjoj tački.

Na kraju, u žalbi se navode skoro identični prigovori koji se odnose na nezakonitost dokaza kao na glavnom pretresu, a s obzirom da branilac optuženog smatra da se na nezakonitim dokazima ne može donijeti sudska presuda, odnosno utvrditi izvršenje krivičnih djela od strane optuženog.

Suprotno od žalbenih prigovora branioca optuženog, smatramo da prvostepeni sud nije načinio nijednu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, prilikom donošenja pobijane presude, niti je došlo do povrede krivičnog zakona. Činjenično stanje je pravilno utvrđeno i izveden je ispravan zaključak u pogledu izvršenja krivičnog djela od strane optuženog.

Kada je u pitanju Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji MUP ZDK, isti se ne mora izvesti kao dokaz na glavnom pretresu jer je to propis koji je dostupan na internoj stranici MUP ZDK, odnosno stranici Vlade ZDK.

Kada su u pitanju iskazi svjedoka F. T. i F. K. iz istrage, naglašavamo da na istima nije ni donesena prvostepena presuda, već na iskazima ovih svjedoka sa glavnog pretresa, zbog čega otpada bilo kakav prigovor u pogledu nezakonitosti dokaza iz istrage.

Dalje, pravilna je odluka prvostepenog suda i u odnosu na iskaz svjedoka A. M., a s obzirom da ovaj svjedok nije potvrdio da je dao dar optuženom (tačka 1.b), a izvršenje ove radnje potvrđeno je dokazima prikupljenim posebnim istražnim radnjama.

Odbrana smatra da se na temelju iskaza sjedoka K. Dž. također ne može potvrditi radnja označena pod brojem 2.a) prvostepene presude.

Međutim, upravo suprotno iz iskaza ovog svjedoka vidi se da je u sudnici prepoznao optuženog, a kritičnog dana mu dao 10 KM i dva soka.

Kada je u pitanju tačka 2.b) ista je potvrđena posebnim istražnim radnjama i konverzacijama 180, 181 i 182, kao i službenom zabilješkom, zbog čega prigovori odbrane u pogledu svjedoka M. Š., Č. A. i A. A. nisu ni bitni.

U pogledu nezakonitosti prigovora koji se odnose na nezakonitost dokaza, prvostepeni sud se o tome jasno odredio u obrazloženju presude na stranama 26. do 32.-podnaslov 8. Prigovori istaknuti tokom postupka i odluka o prigovorima, pa kako ovaj sud u cjelosti prihvata obrazloženje prvostepenog suda, nepotrebno je ponavljati isto obrazloženje.

Branilac optuženog je žalbu izjavio i zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji, pošto smatra da su pojedinačne kazne zatvora, kao i jedinstvena kazna zatvora, prestroge kazne.

S obzirom da je ovaj sud uvažio žalbu tužilaštva u pogledu krivične sankcije, žalba branioca u odnosu na kaznu ostaje bespredmetna.

Uzimajući prednje u obzir, ovaj sud je odlučio kao u izreci, a shodno članu 328. ZKP FBiH.

Zapisničarka

Predsjednik vijeća

Đukić Amara

Tešnjak Nermin